

ærede romantiske Medlem, om det ikke kunde være nok med de 999. Jeg vil imidlertid sige ham, at dersom han tror at værne om Folkethingets Værdighed ved dette Forslag om de tomme Stole, saa tror jeg, at han tager storlig fejl, thi gaa vi frem ad den Vej, at vi sige, at tomme Stole kunne fatte Rigsdagsbeslutninger og vælge Udvalgsmedlemmer, saa gad jeg nok vide, om De ikke ved hver Beslutning, De i den Retning tage, tilfidsst gjøre Folkethinget — tillad mig at sige det — latterligt. Saa skulde man ikke tage Kommissioner op af den Grund, at det, naar man nu efter det nye Rigsretsforflag eller et andet Forslag vilde sætte Regjeringen under Anklage og skulde til at forberede denne ved at undersøge Akterne, saa var saa rart, om Flertallets Dine alene kunde sidde og granske i alt dette og ikke have Andre, Uvedkommende, med dertil. Jeg tror, at det er en Misforstaaelse, jeg tror, at alt parlamentarisk Arbejde er overordentlig godt tjent med, at det fra første Færd, da det træder i Virksomhed ifølge parlamentarisk Beslutning, bliver betragtet, undersøgt, iagttaget og gransket af saa alsidige Dine, som Thinget formaar at sætte til dette Arbejde, og hvor dygtigt og usejlbart et Flertal end kan være under det ærede Medlems Ledelse, vil jeg dog fastholde den gamle Være, vi altid her have brugt ogsaa før det ærede Medlems Tid, at vi ved saadanne Undersøgelser vælge Afstygninger med fra anden Side. Saa siger det ærede Medlem: Sa det kan jo ogsaa ske. Han var overbevist om, at Flertallet vilde være naadigt og i saadanne Tilfælde tage et billigt Hensyn til Mindretallet. Sa, det kan nok være, at Flertallet, hvis det er det nuværende, kan til den Tid befinde sig i saadanne Omstændigheder, at det er nødt til at være naadigt. Men jeg vil dog henstille, om det er værdt at opgive bestemte Regler og overlade sig til Naadigheden. Man var ogsaa saa naadig i Landsthinget, lige til det kneb med Provisorierne for en 3, 4 Aar siden, at lade Valget af Rigsretsmedlemmer foregaa fra samme Synspunkt som Udvalgsvalg; men da det kneb, valgte man at vælge dem uden Forholdstal. Jeg tror, det er rigtigt, at fastholde det Princip, som vi hidtil have havt, at ved flere Valg skal Forholdstalsvalgmaaden kunne følges. Men saa var der Statsrevisorerne! Det var nu saa ganske mærkeligt, at jeg kunde tage Statsrevisorerne med! Det ærede Medlem „forstod det ikke“, han „forstod det saa meget mindre“ o. s. v. Men jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar han — jeg vil ikke sige det romantiske Tal: 1000 Gange,

men naar han 999 Gange bruger det Ord, at han „forstaar det ikke“, eller at han „endnu mindre forstaar det“ saa er det virkelig ikke nogen Modgrund mod mine Forslag — jeg kan dog ikke gjøre ved, at det ærede Medlem mangler Forstaaelse af mine Forslag; de maa være lige gode for det. Og saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at naar han er saa angst for, at Statsrevisorerne kunne faae et noget andet Udseende, hvis vi fastholde det d' Hondtste System, som de have forlibt sig i, ogsaa for Statsrevisorerne, saa siger jeg, at det benægter jeg ikke. Men sæt nu, at det ærede Medlem og det Flertal, han er Ordfører for, skred videre og videre derover, saa de engang valgte Statsrevisorer, der meget godt passede de Statsrevisorer, der ere valgte her oven fra, var det saa ikke rart, om Mindretallet her i Salen, selv om det ikke naagede et kvalificeret Flertal, dog kunde sætte en Statsrevisor ind; der kunde have et Die med Sagerne overfor de andre. Det har det ærede Medlem glemt. Tiderne skifte! Det ærede Medlem veed nok, hvorledes det gaar. Saadan glider det fremad, fremad hen imod Høire. Men der kommer nye Kræfter frem, som blive Benstre og holde sig som saadant, og imidlertid kunne de faae deres Ret efter dette Forslag, naar de ere en kvalificeret Trediedel. Det ærede Medlem stal ikke forstrække mig med, at Høire bliver en kvalificeret Trediedel af dette Thing; det tror jeg ikke — hvis det da ikke faar Rekrutering fra Mellempartiet. Alt det, som det ærede Medlem der forklarede om 3 Høire-Statsrevisorer og 1 Benstre, forekommer mig at være Fantaster, nei det er af Frygt for, at der efterhaanden kunde voxe en saadan Tilstand frem her i Thinget, at der bliver 1 Statsrevisor af Mellempartiet i Stedet for 2. Saa ivrig det ærede Medlem tog sig af det, kan jeg godt forstaa, at det var et meget ømt Sted; men saa skulde de Herrer ikke have rørt ved Sagen; thi som det nu er i Forretningsordenen, har Flertallet begge Statsrevisorerne; men saa er det dog mærkeligt, at de ellers ville bort fra dette System og indføre et andet, men dog ikke tør lade det gjælde her. Ikke sandt — det er for at være retfærdig mod Mindretallet? Nei det er for at faae baade i Bøse og i Sæk for Flertallet, for tillige at beholde de Punkter, hvor de kunde fikre sig Bestyttelse. Men den Maade at indføre et nyt System paa er ikke passende. Naar man tager et nyt System, tager man baade Ulemperne og Fordelene derved; men det gjøre de Herrer ikke. Derfor tage de ikke Statsrevisorerne og Kommissionerne med. Saa komme vi til